

Brivce trikrat na mesec.

Brivco stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Iz Pekinga.

(Originalno poročilo »Brivčega« specialnega poročevalca.)

Peking 6. Tu so Kitajci pobili vse evropske poslance, uradnike, sluge, misjonarje in poročevalce razven mene. Telegrafe so požgali, železnice še ne dozidane razrušili. Kar je še živih Evropejcev, teče v smrtnem strahu v Evropo.

Peking 7. Ni tako hudo kakor so včeraj kitajski novice pele. Pravijo, da so nekateri evropski poslanci še živi in so napravili celó mal izlet v okolico Pekinga; sicer še sami ne vedo, kam so prišli. — Včeraj so aretirali ljubljanskega poročevalca, ker je izustil kletvino: »krucci kinezi«; takoj so ga križali, ker ga niso prav razumeli.

Peking 7. Oficijelno pozdravljanje med Kitajci in Evropejci je navdušeno, ob vsakem novem našem prihodu streljajo Kitajci. Na veliko našo žalost pripetilo se je pa samo par sto nesreč, ker Kitajci so v svojem veselju mesto slepo — streljali »ojstro«. Sploh pa moramo biti zadovoljni s Kitajci, ker oni skrbje prav po očetovski za nas. Pamagajo nam celó hoté v »nebeško kraljstvo«; ali kar mi ne gre v glavo, je to, da da nobeden Evropejec noče več iti v »nebeško kraljstvo«, ampak hoče vsaki rajši — vun, v Evropo.

Peking 8. Mesto Taku je uže iz vsake nevarnosti; tam straže 2 italijanska vojaka; da bo pa še večja gotovost, je poslala »Zenta« tja tudi našega »noštroma«. — Pri Čifu je prišlo do krvave bitke. Nemei so tekli; kričali samo: »heul«; na

»Sieg« so popolnoma pozabili. — Jako zanimivo pa je sedaj to, da so Nemei opustili načelo: »Drang nach Osten«, ter, da so soglasno sprejeli usiljeni jim predlog: »Drang nach Westen«.

Peking 9. Danes so se Kitajske stvari na bolje obrnile; tekli so n mreč vsi Evropejci. Kitajci so »blozali marš«.

Peking 9. Dokler bodo vse oblasti edine, ne vspe kitajska akeija. Seymour je tudi tega mnenja. Včeraj je bil sprejet v audijenci pri cesarici; prosil jo je za roko. Cesarica mu je obljubila s pogojem, da si najde med evropskimi vlastmi — botre! — Seymour je v veliki zadregi.....

Peking 10. Kakor sem ravnokar zvedel, se mu je ponudil Banelli za botra; no ker Bannelli še ni nobena evropska vlast, ampak samó evropska last specialno škedenjska, je odklonil to ponudbo Seymour.

— Ž.

Kitajska pripovedka.

Vang-Ho je bil bogat trgovec na Kitajskem. Imel je krasen dom na eno nadstropje, okoli hiše se je širil zaraščen vrt, posejan s cvetjem in drugim zelenjem. V vrtu je bil širok ograjen ribnjak. Najlepša krasota so bile pa tri hčere. Sing-Sun je bila najlepša in najmlajša. Vsako jutro so zahajale hčerkice k ribnjaku, v katerem je švigalo polno rib, ter metale lačnim živalicam mrvice kruha.

V ribnjaku je bil tudi star a moder karp. Večkrat je splaval na površje in se pogovarjal z deklicami. Nekega dne je prišel govor na možitev. Račovedne hčerkice so prosile starega karpa naj jim razodene prihodnost.

Karp je začel: »Ti draga Kung-Si, kakor starejša vdobiš — vojaka, tebe čer novka Perli-Sing poroči sodnik«. »In jaz«, vpraša najmlajša, »bi najraje dobila lepega princa«. Karp na to: »Krasna Sing-Sun, tebi se želja spolni. Poglejte v ribnjak!« Sestre so se nagnile in gledale v vodo. In zagledale so grdega tartara, potem pa krasnega princa oblečenega v svilnato obleko, s pavovim peresom na glavi in zlatom in biseri okovanim mečem. — »Oh kje stanuje ta mladenič, da bi zletela k njemu«, reče najmlajša Sing-Sun. »Jaz ti tudi to povem, pravi sivi karp, »oba dobiš v severnem zidu, ki meji cesarstvo; a povem ti, da ne dobiš princa, če nisi prej s tartarom.

Sing-Sun in sestre so se začudile in hotele še več izvedeti, a karp je zginil pod vodo. —

Kmalu zatem je moral oče Vang-Ho potovati na kupčijo v severne dežele Kitaja. — Pred odhodom je prašal hčere naj si zberejo kar bi bile rade, da jim prinese.

»Brilantne zaponke za moje cipele«, oglasi se stareja; »dragocene igle za moje lase«, prosila je srednja; »meni pa kamen iz zida«, reče mlajša. — Mirnodušno se je poslovil oče od doma in ljubljenih hčera. Trgovina se mu je dobro obnesla, a pred odhodom se spomni želje najmlajše hčerkice;

vzame kladivo in gre k kitajskemu zidu, da bi iz njega izbil kamen za Sing-Sun. — Lahko je razbil zid, kamen pade in pusti luknjo a iz luknje stopi sila grdi tartar, ki je trgovcu zagrozil: »Grešil si, cesarski zid si razbil, zato moraš umreti«. Tartar zažvižga in dvajset oboroženih tartarjev pride iz razpoke: »Uklenite tega moža zapadel je smrti!« Vang-Ho je začel v silnem strahu prositi milosti; pripovedoval je o svojem lepem domu, o krasnih hčerkah; povedal je tudi, da je najmlajša zaželela kamen iz zida, in on ki jo ljubi, je hotel nesti domu naprošeni spomin. Tartar se je bil že malo utolažil. Pripelji mi hčer, in daj mi jo za ženo, potem si rešen. Oče se je prestrašil. — Tartar ga tolaži da se pri njemu nima hčerka ničesa bati, razkazuje mu svoje bogastvo. Ker se trgovec ni hotel vdati, zvezal ga je tartar in šla sta na dom. —

Sing-Sun najmlajša hčerka se prestraši grdega tartara, a vsejedno je šla z njim kakor žena. Spomnila se je karpa in njegovih besed.

Tartar je o tem bil očeta oprostil. — Tartarski ženin je obdaroval z biseri i zlatom svojo nevesto a pri tem je rekel tuznim glasom: »Če bi ti dal, tudi vse svoje zaklade, me vendar ne bodeš ljubila ker sem grd. — »Saj te že davno ljubim« potolažila ga je Sing-Sun ter poljubila ostudnega moža, a glej v istem hipu je stal v njenem naročju krasni mladi princ. — »Da mila Sing-Sun, bil sem začaran princ v grdega tartara in ti si me rešila — se svojim poljubom, — ko bi me kot tartara ne marala bi me nikdar ko princea ne imela.« — Ta pravljica ima svoj pomen — kateri se v teh dneh odkriva na kitajski zemlji.

Cihó-Čohó.

Savi.

Šumi šumi bistro Sava,
Hči mogočnega Triglava;
Nesi srčne ti pozdrave,
Vsem sinovom majke Slave.

Ti pozdravlja mesto mene,
Rodne brate vse Slovene.

**Naj v ljubezni vsi edini,
Bodo zvesti domovini.**

Še pozdravi mi rojake,
Vrle zveste narodnjake;
Ki jim zvesto srce bje,
Do slovenske domačije.

V borbi krepko naj stojijo,
Uma svitli meč vihtijo;

Da vsestranskega sovraga,
Naš slovenski rod premaga.

Valčki tvoji ki igrajo
Na površji naj šumljajo:
Domovini slavo-speve,
Sreca zvestega odmeve.

Nesi torej reka mila
Sreca bratskega čutila!
Milim bratom po ravninah,
Po slovenskih pokrajinah.

Podgorski.

Jezična Polonca

XIV.

Joj, joj, to je bil jok zaduje dni!
Špela, moja prijateljca, je premočila tri
šnajetihelne, Tona, k' se s Špelo pozna,
pa zdej glih dinst išče, pa še pet. Jest
glih nisem imela uržaha solze točit, al'
k' sem toko mehkega sreca, de sem koj
vsak človek smil, sem pa tud jokala in
ponucala dva šnajetihelna. Pa nej brž
povem, kako je to blo.

Fantje od našga rogomenta zdej ajn-
rikajo. Špela ima per njih enga feldbe-
belna, zato sva šle obe čakati na pangof.
Oh, to, je blo ldi! Naš fantje so že fest, k
so Slobenarji, zato so se naš meškurji kej
giftal nad njimi in vse okna so ble polne
fleziranih glav s perštukanmi lasmi, k so
drug dan po mest španceiral. Špela je šla
s svojim še ke v Šiško, jest pa ukamer,
k nimam nobenega. Dobila b' ga bla lohko
pa se neusplača za tako kratek eajt; pa
sem tud bolj solid.

Drug dan smo pa šle vse tri spet na
pangof, Špelin feldbebelj se je mogel od-
peljat po oženpon, pa tud Tončkin rezerv-
vist, k ga je glih imela vzet. Zdej iz
ofeet ne bo nič, dokler ga ne bo nazaj
od ibeng.

Na pangof smo se jokale vse tri,
Špela in Tončka zavolj svojih jest pa za
zavolj vseh. Pa tud družeh se je velik
jokal, k so šli očetje, sinovi al možje
ke na ibenge. Oh, oh, to je žalostno! Jest
se še zdej jokam, keder mi to na misel
pride. Špela je vsa preč, prijokala se je
k men in rekla, de, če njenga Janeza ne
bo kimal nazaj, bo vzela tišlerja, k že en
teden toko zanjo hod, Tončka je pa že
tiikrat pisala ta svojmo, pa ni blo nobene
antvert. Če jo še na ta četrt prišle ne
bo, je rekla, de potlej bo pa vzela tistega
kondukterja, k' je glih tam bliz v kvar-
tirji in ima štantek dinst. Oh, oh, to je
žalostno! Jest se morem spet jokati. Adijo
do tistga eajta, k se zjokam.

Polonca.

kuharea v Iblan,
per eneh zakonskeh ldeh.

Muhe.

Slovence poje: »na planincal lušno
ker je, revež vedno v tej »solzni dolini«. —

Pomočjo zastave sv. Cirila in Metoda
demonstrirajo tržaški laški Židje zoper sv.
kat. cerkev; zato so ji nadeli ime »ban-
diera dimonstrativa.«

Kitajsko vprašanije je začelo evro-
pejske vlasti skrbeti in srbeti.

Dandanes je v Trstu katoliška vera
v židovskih rokah.

Ako bi človeka na akeije zidali, še
sedaj ne bi bil gotov.

Mnogo Slovencev hodi v Trstu brez
glave okoli.

Na Grškem je bilo 7 modrijanov;
dandanas jih dobiš v vsaki kavarni pet.

»Piccolo« zato vedno tako kriči, ker
želi, da bi mu vlada zamašila usta s
kako »koncesijo« Slovincem.

Je vera v Trstu katoliška ali
laška?

»Piccolo« ne more živeti brez —
Slovencev.

Goriški klerekalei so »doma« gotovo
bolj »liberalni« nego sami liberalci.

„—Ž“

Jurist: Stričko, kako sva že govorila o tistem stotaku ali imam pri Vas še kaj vere?

Stric: No, Ivanko, vere bi še nekaj imel, a jaz nimam nikakega upanja, da jih kedaj nazaj dobim.

Jurist: Pa dajte jih na vero saj veste, da kdor veruje bo zveličan.

Lena: Ljubi moj Grogga, ne delaj vendar takih korakov.

Mož: Vesela bodi, da vlačim tako vrečo seboj — in nisem še opešal.

**

Polonca: Ti praviš, da imate že bereitsaft za odit v Kino, kaj pa boš delal tam?

Feldvebel: Danes so nam čitali befel, da kakor hitro pri-demo, mora si takoj vsak poiskati „Mico“ da ga bo učila kitajski „očenaš“.

Polonca: Janez, Janez, ti boš kitajsko Mico menda kaj drugega učil.

Berič Kljuka je kradel klobase, njegov psiček „To-ne“ jih je nosil domu. Nekoga dne, ga zasači stražmester: „Kljuka hitro sem klobase!“

Kljuka: Gospod le počasi, jaz jim nimam, morda jih je unesel To-ne.

Strážmester išče Toneta, a isti bo kmalu s klobasami doma.

LETIGRAMI.

Trst 7. (P. B.) Kakor se govori, postane trž. nam. grof Goëss češkim nam. v Pragi; vlada namreč zida nato, da on sè svojo znano pomirljivo politiko »tega ne bo nikoli« — ukroti Čehe.

Trst 8. Kakor doznajemo iz povsem zanesljivega vira, je prišla včeraj deputacija Furlanov k gosp. podestà-Sandrinelliju, ter mu je izrekla v imenu vseh Furlanov naj-globekejšo zahvalo, da ni dal na glasovanje Rybář-ev predlog, glede podpore bednim Furlanom, ampak Combi-Venezijanov.

Skedenj 8. Odkar imamo tu rešilno postajo »Igea« še ni nobeden osel erknil; zahvala gre našemu deputatu Banellatu.

Skedenj 8. Na prihodnji procesiji bo nosil on. Banelli zastavo bratovščine sv. Cirila in Metoda in to samo radi tega, da bodo Škedenjci zavidali svetjakovskim Slovencem, da imajo takega zastavonošo.

Kastav 7. (Priv.) Krstič še ni izgubil popolnoma vse nade, da postane občinski glavar v Kastvu.

Kastav 8. Namestništvo je zato razpustilo občinsko zastopstvo, da dokaže Krstiču in njegovim podrepnikom, da tudi brez vladinega in Krstičevega prizadevanja propada sijajno italijanska stranka.

Gorica. Glasom »Soče« je gosp. Janez Greznj, ko je prišel z Dunaja domov najprej pregledal svojo shrambo ter izvlekel vse svoje suknje na dan, da vidi, ali so za križec še dovolj vredne in sposobne.

Corica 9. (Priv.) V veselem stanu smo naznanili vam, da so vprašavne Janezove suknje vredne in sposobne za križec; da li je pa g. Janez vreden in sposoben — o temu vasu sporočimo v kratkem.

Gorica 9. Ravnatelj goriške centralne posojilnice se tožijo, da nimajo oči na hrbtu ker ono, kar se pred njimi godi, itak vidijo.

Ljubljana 8. Kranjski klerikalei pojdejo korporativno na pariško razstavo. Na kolodvoru jih sprejme kapitan Dreyfuss.

Dunaj (P. B.) Včeraj so aretirali Koerberja, ker je pel po ulicah preveč glasno znano pesem: »Jaz in § 14 se rada imava...« Radi tega škandala je nastala velika razburjenost.

Dunaj 10. Na predlog vlade se je osnoval centralni odbor za ustanovitev »kluba propalih državnih poslancev«, ki pojdejo mesto pravih v parlament. Tako misli vlada priti v okom vsaki obstrukciji.

Peking 9. (P. B.) Glavni uzrok ustaje kitajske je ta, da bokserji niso hoteli evropejskim gospicam pošiljati razglednic.

Pomladi ni...

»Vesna« poslavlja se, jemlje slovó,
Narava je krasna pozdravlja lepó:
S evetjem, zelenjem,
Novim življenjem.
Diha pozdrav ji ljubo.

Ptičice drobne prijetno žgole,
Po polju pa krasne evetlice evete.
Vse je veselo
Ker oživelo,
Zopet na novo je vse.

Krasno, veselo krog mene je vse,
V meni pa srce otožno je še.
Pomlad vesela
Še ni ogrela,
Mojim rojakom sreč.

Mnogo Slovencev neozdramljeno spi, Kojim še srce za dom ne gori.

Da bi zbudili,
Bratje se mili,
Skoro iz spanja že vsi.

Kadar pa bode zgodilo se to,
Takrat pa srce veselo mi bo:
Ko bo ogrela
»Vesna« vesela,
Našo slovensko zemljó.

Takrat pa bodem veselo zapel,
Drage rojake pozdravljal vesel.
Slavo jim peval,
Sree ogreval,
Za domovino živel.

Podgorski.

Kaj ne bi bilo umestno.....

V Vevčah so udarili nekega slepega psa po glavi in ta je vsled tega pregledal; kaj ne bi bilo umestno, da bi se ta poskus napravil tudi pri nekterih naših »gospodih«.

Tudi Avstrija se je ponudila, da hoče napraviti mir v Kitaju da bi pozabila domači prepir, kateri jo dela silno nervozno. Kaj ne bi bilo umestno, da bi napravila prej mir doma?

V Budimpešti postavijo spomenik Košutu; kaj ne bi bilo umestno, da bi postavili v Trstu spomenik Garibaldiju?

Furlanom se slabo godi, kaj ne bi bilo umestno da bi imei deset »Rybařev«?

Kar desnica dobrega napravi, ni treba da zve levica, kaj ne bi bilo umestno, da bi imela naša vlad vseh 10 prstov samó na desnici?

Nektere države imajo ministre za svoje kolonije; kaj ne bi bilo umestno, da bi imela tudi Italija svojega ministra za avstr. Primorje, in da bi bil »Piccolo« njen oflejljeli list?

Kitajci so živelí čez 5000 let prav srčno brez 2000 letne kulture; kaj ne bi bilo umestno, da bi tudi Slovenci to poskusili?

Ker celjski občinski svet ni hotel vsprejeti 200 Majdičevih kron za reveže kaj ne bi bilo umestno, da bi jih g. Majdič podaril mestu tržaškemu, ter da bi imel o tem prvo besedo — on. Benussi? —

Novе vrste dimnikarji.

Zena: K nam bo treba dimnikarja.
Mož: Ne verjamem, saj je bil pred enim tednom tukaj.
Žena: Bil je res, a slabo ga je ometel.
Mož: Čudno.
Žena: Neče goreti na nikak način.
Mož: Zakaj ne?
Žena: Ker ni nič notri. Jaz bi potrebovala takega dimnikarja, ki bi ne izpraznil peči, ampak jo nabasal.

Delavec nadzorniki: Moj hišni gospodar je bolj usmiljen kakor ste vi.
Nadzornik: Kako menite to?
Delavec: Jaz Vas prosim že nad leto dnij, da bi mi povišal plačo, pa še danes ni nič. Mojega hišnega gospodarja pa nisem še nikdar prosil, da bi mi povišal stanarino pa mož mi jo vendar iz same ljubezni povišal.

— Čujte botra, kedaj ste pa bila v ribnici, mar ste šla po rešeta?
— Kaj po rešeta, tam sva bila z možem par dni, potem sva jo udarila na Ljubljano.
— Sem slišala, da se je Vam pripetila nesreča na Šentpeterski cesti. —
— Ej nesreča ni bila prav huda, vendar sem ležala doma 14 dni. — Kadar pomislim, da je bil moj klobuk vzrok vsemu, me še danes jeza zgrabi. —
— Klobuk pravite je li mogoče?
— Botra naj ostane med nama. Saj veste, dokler sem v »hotelu pri Kvasu« služila in pomije mešala, kdo je mislil na klobuk. Zdaj pa odkar sem gospa, imam pravico; moža sem nagnala, da mi ga je kupil. Če človek nima prav gostih las, se mu dobro zdi, če glavo s čim pokrije. —
— Pustite lase in glavnike pa povejte kako je bilo.
— Ej botra prav lahko. Le pomislite, kadar sva s kočijažem glihala, se je konj z levim očesom zaljubil v moj klobuk drugače ne more biti. — Ko smo zdirjali sto korakov po cesti, se fuks spomni mojega klobuka, hoté se malo poigrati poskočil je z zadnjimi in kmalu se z možem ležala v grabnu.
— Čudno res, jaz bi ne nosila več klobuka.
— Jaz ga pa bom, če tu me katera za hrptom oponaša. Jaz ga bom nosila, če bi še desetkrat v jarku obležala. —
— Prav inate botra, kedo bo ukazoval našim klobukom.

V tajnem kabinetu.

(Čuje se žvenket kozarcev. Zamaški letajo v strop. Vesela družba je postala razgovorna).

Minister: Na zdravje poljskemu vitezu bodočemu ministru!

Vitez: Ekszellenca hoch, hvala za dekoracijo, hoch!

Nemški Muhl: Hoch die Poljaken, Čehi so fuč!

Pregrinjalo se odpre prikaže se **Čeh:** Zatraceni vitez, kje je tvoja desnica!

Vitez vesel: Razbita!

Hudim ženam.

Na svetu to meni najhujše se zdi,
Če ženo kdo hudo v zakon dobi;
Da blače obleče in janko mu da,
V plačilo za to ga pa tepe, lasa.

Po dnevi mož dela, se trudi, poti,
In dela na polju do trde noči;
Ko pride od dela že ko je temno,
Ukaže osorno mu »hajd po vodo«.

»Še svinjem večerje in drva v peč,
Še to mi opravi predno greš leč;
Le urno opravi in stori vse to,
Potem pa večerja pripravljena bo«.

Povžije večerjo pa malo zaspi;
Pa ženica skrbna ga kmalu zbudil:
»Mreina zaspana kar zmirom bi spal
Kdo bo pa po noči otroke zibal«.

»Saj nisi za drugo dab' vedno ležal,
Ko bi te pustila po dnevi bi spal;
Le urno se vzdrami in ziblji mi sam,
Če ne pa prav gorko po plečih ti dame«.

Res je da takšen je mož siromak,
A poleg tega še večji bedak:
Škoda da hlače obleče kedaj,
V sami le srajci on hodil bi naj.

Stari pregovor pa pravi tako:
»Da tepe moža — žena enkrat samo,
Potem pa po oslu udriha ji les,
Ker ni več mož, ampak osel zares«.

Ubogati ženo, potrebna je stvar,
Le hlač izročiti ji, tega nikar;
Nečast in sramota za možki je rod,
Če žena postane nad možem gospod.

Kaj mi porečejo hude žene,
Gotovo se bodo jezile na me;
Ko »Brivec« poročal in pisal sem to,
Kar prej še gotovo ni storil nikdo.

A nič ne pomaga pod britev ostro,
»Brivec« izroči vsak hudo ženo:
Da jo obrije vsih hudih ščetin,
Zopet navadi jo ženskih vrlin.

Nekdo.

Trgovina in promet.

Skedenj 7. Banelli osnuje zadrugo »Asinia« zoper mučenje oslov, ker jih Brivec tako nevsmiljeno brije.

Trst 8. (P. B.) Toliko časa pogrešano delniško društvo: »Fata Morgana« za proizvodnjo in razširjevanje časnikarskih rae se je vendarle ustanovilo. »Slov. Narod« je kupil 10% vseh delnic.

Gorica 9. Dr. Pavlica se je sedaj kar naenkrat izmislil, da je soška železnica, naročito pa hitra zveza med Kobaridom in Gorico neobhodno potrebna za blagodejni razvitek »goriške« groforije. To mnenje je našlo tudi v kobaridu oduševljenega pristaša.

Praga 10. Obstrukeijske instrumente, kakor: trobente, razbite klopi, rene, piščalke itd. pošljejo na svetovno razstavo v Pariz. To bo znamenita privlačna sila za avstrijske Nemce.

DOPISI.

Od sv. Jakoba v Trstu. Niso še pnehali junovsko-laški-farizejski valovi; zdaj volhajo okoli in iščejo krivce in hujšakače; zato pa ne gredo v uredništva katoliških listov, tudi ne v sakristije, kjer se »Piecolo« greje po raznih predalih med posvečeno obleko pa tudi v raznih blagoslovljenih žepih. — Zdaj lažejo, da bela zastava je imela belo-modro-rdeči trak, a da so ga Slovenci odnesli. — Posebno slovenski napis jim ne da miru. Tukaj bi lahko omenil, kako je prišla bratovščina, do onih par slov. črk na zastavi. — Bilo je v onem času, ko je bratovščina sv. Cirila in Metoda sklenila napravit zastavo: — vprašalo je predsedništvo dovoljenje pri ordinarjatu ter navelo je ob enain, da bode nosila slovenski napis. — Velečastni gospodje v škofiji so se zbrali v posvetovanje. Radi bi bili morda zastavo zabranili ali ker se to ni dalo — so poslali župniku italijanski dekret: »Si permette alla Confraternità di S. Cirillo e Metodio una bandiera — però mutta, senza alcuna inserzione. Tedaj — mutasto zastavo naj bi imela bratovščina — brez napisa, da bi jo lahko tudi Pirane nosili v procesiji. Dekret je prišel župniku H. in on je imel sporočiti bratovščini: kakšno naj bode zastava. In da ni preprečil monsig. Černe — bi ostalo pri tem, kakor sta Buttiglioni in bratje svetovali vladiki. — Zdaj pa naj kateri list piše, da v cerkvi ima naš jezik še edino zaslonbo! Morda na Kitajskem, a Trstu ne! Tržaški Slovenci menda niso gluhi. Zdaj bi pa še kak radovednež želel zvedeti. Kako bratovščina napreduje, kako je ž nje cerkv. pevskim zborom. — Pred časom so hvalili. »Zbor bratovščine sloni na treh močnih stebrih na predsedništvu, na tajništvu in na blagajništvu«. — Danes so menda stebri razpokani — ker drugače ne bili glavno vejo odrezali — t. j. razpustili stare pevce. —

Ostala je še mala vejica »otročkih glasov«, in ker ima don Hrovatin sekuro v rokah — bode padla kmalu še ta vejica. (Je že odrezana. Op. ured.) — Na koro so že prevzeli petje oni laški fantalini, kateri se bahajo: »noi ghe faremo veder ai ščiavi«. To bo že res fletno slovensko petje. Na 25. julija bo sv. Jakob. Sv. Ciril in Metod sta radovedna, kakšni zbor bo spremljal — našo **cerkveno** zastavo. — Pazite!! — Simon ti nisi skala.

Sv. Jakob v Trstu. Ker pri nas primankuje stražarjev, ponudili so neki laški gospodje v tonzuri, da prevzamejo ta posel. Poskušajo je že naredil nek Nini Parenzan tam iz Pirana doma in Ivan Frank bi znal povedati, da je mož sposoben zato. — Nevemo ali ostane ista uniforma v kateri so zdaj, ali pa si naročijo novo v Mailonti; sablje pridejo gotovo iz rimske orožnice. — Pri sv. Jaku postaja vedno bolj prijetno. —

Iz Gorice. Ako bi se slučajno mudil v Gorici, potrdi se tudi do ženske bolnišnice, tam dragi bi bila za Te. Najprej povej tem tirolskim krasoticam, da tukaj nismo v Inomostu in tudi v Milanu ne. Imajo namreč navado, da novodošle slovenske bolnice »pozdravljajo« z zaničljivim »sie ist eine schiava« seveda ako bi prišla »eine Deutsche« to bi jim bilo mnogo ljubši. Prigodi se večkrat da-so slovenske bolnice psovane z: »brutta schiava« a bolnicam nemške ali laške narodnosti se skazuje vsa mogoča pozornost. Svetuj jim da mesto da bi slovenske bolnice z psovanjem in večkrat tudi z suvanjem stregle naj raje vestneje izpolnujejo svojo dolžnost, ker one menim niso tu za protislovenske agitacije, ampak v postrežbo bolnic, katere pa so večinoma slovenke. In vendar dragi Brivce med njimi ne bodeš našel niti edne zmožne slovenskega jezika. Torej dragi, ako jih obiščeš svetujem ti še; bodi previden govori izključno nemški ali laški, drugače ti bo slaba predla.

Via a vis.

Nekje na vipavskeji zemlji. Dragi boter, ali je tebi znan tisti imenitni občinski pisar, ki izdeluje take živinske potne liste, da celo orožniki imajo ž njimi mnogo opravila. Primeri se da general Čuček, zapove svojemu pisarju — naj se poljski čuvaj odpravi. Rečeno storjeno, bolhav poštenjakovič ne sme poditi več zajcev iz želisč, ne loviti lisic kedar obiščejo kurnike. Govori se da stanuje dotični čuvaj preblizu Čučekove hiše in ker je general bil »pleziran« svoje dni, mu desna noga šepa; nevarnost je velika ne zadeno ž njo ob

čuvajevo stegno. — Naš pisar ima imenitno žlahito, eden teh si je pridobil še o času ko je podžupanoval za zasluge, samostan pri sv. Antonu — brezobrestno. Ta mož pa ni tako slabega uma, o ne, previden je bil posebno one dnij ko je stal z eno nogo »na cesti«; žvižgal je in pel toliko časa tja proti istrskim goram in res, priferčala je rešilna faraonka, katera mu je toliko jajec nanesla, da je mož ozdravel na oni nogi, ki mu je visela na cesto. — In kedo bi mu zameril, da je znal mož tako lepo žvižgati. — Ti Brivce pa ako bi natančneje opazoval onega pisarja, onega pleziranega generada in po našega žvižgača bi našel marsikatero koeino na obrazu in jeziku. Pridi in obrj vse tri. —

V istrskem Tinjanu. Kadar pojde Brivce v Tinjanu, naj bi šel naravnost na zvonik. Ko bi pa raz zvonika pogledal, bi zagledal pet tinjarskih odbornikov, ki tiščijo brade nad kadjo; spustili so v njo debelo »lazico«; — pa pričakujejo na katero brado bode živalica zlezla: ta bode župan. — Zvedel bi lahko od one živalice, da ako župana dobro redi — hoče on više časa županovati, ako ga pa »lazica« medli, hitro se zbere odbor da poišče boljšo živalico. Tako vidiš Brivce, so pri nas nekatere živalice v posebnej časti — in po vrednosti kaj ne? —

V Podcerkvi pri Staremtrgu. Dragi Brivce, pri nas hitro napredujemo, živina se množi, posebno kuretnina ima dobro leto. Naš kurji trgovec se nadeja najboljšje letne, ker vže vnaprej ponuja kapune po silno nizki ceni za predpust; res je da ti kapuni so sicer že na tam svetu, ali oni počivajo še v jajčih grobih. Pričakujemo po čudno kokljo, ki bode noč in dan valila. To bo potem gospa Metka kapunila, da bo veselje. — Samo gorje, če bi same jarčke valila, potem bo res smola za naročnike katerim že danes sline cede, — po kapunovem mesu. —

Dobro bi pač bilo, dragi Brivce, ko bi daržavnježeleznica napravila iz Rakeka v Podcerkev železniško progo za prevožnjo kurjega zrnja kakor riža in činkvantina — nazaj pa bi »fural« veliki jajčji eksport. Pomisli če vže zdaj plačujemo za zaboj jaje do Rakeka 8 gl. »fro ta«, kaj bo še le potem? Vsekako smo pa vsi radovedni »nato Kitajsko kokljo« go'ovo pride po morji, v Trstu jo bode te najprej videli. — Nismo tako hudi, da ne privoščimo njemu in Metki obilo rezanih in nerezanih kapunov. —

Nevesekdo.

Obsedno stanje.

— Zakaj sprejemajo straže laške pevce k maši in večernicam. Tudi don Cokla se ne upa sam v Cerkev?

— Ali si spal zadnje dni, ne veš da imamo obsedno stanje; šestnajst angeljev se poslali nam na pomoč. —

— Ali je res da so orglje pri sv. Jakobu zbolele? —

— Tako pravijo, našli so jim v želodecu par kilov surovega fižola.

— Sem hotel reči, ker so tako zagrjene.

— Čemu preteplate otroka, kaj je zgrešil?

— O nič, nič, v tem, ko pojdem za osem dni iz Trsta sem gotov da bo moj Pepček zakuril kakšno gorko; — zato ga že vnaprej hladim. —

Kako je prišlo.

Evropejci za-topniki so bili v Kini zadremali v tem se je zbudil kitajski zmag in ji: pohrustal. Tako si tolmačimo nejevoljo carja Nikolaja, ko je oponašal pokojnemu Muravjevu: »Kaj spijo naši zastopniki v Kini. —

Ruska parabola.

Skopuh je padel v vodnjak. Dobri človek gre mimo, ga čuje, nagnivši se nad vodnjakom mu reče: **Daj mi roko da te rešim.** — Skopuh ko čuje »daj mi«, se ne zgane, rajše žre vodo. — **Uzemi pa mojo roko, zaupije rešitelj.** Skopuh hlastne po roki in se reši. Navk: Skopuh vedno jemlje, nikdar ne dà.

Jakob: Kako ste ko očali pravdo z onim lumpom, ki vam je bil odnesel stotisoč.

Trgovce: Oh dobro, dobro, poročil je mojo hčer, pa sva bila kvit.

Anglež: Goodam, ko bi imel onih 80.000 junakov, ki so mi jih pobili Buri, ali bi zdaj komandiral v Kini.

Evropa je kuašna, najprej založi Kitaj z milijon puškami; potem pošilja še vojake tja, da se Kitajci izvežbajo na evropskih tarčah. —

Kitajske mesnice.

Kitajci jedò najrajše pse in podgane. Zadnji čas so odprli nove mesnice na evropskih poslanstvih ter koljejo vse vprek: možke, ženske in otroke. Kitajec ne nese mesa domu, ampak ga kar v mesnici speče in poje. Dober tek. — Nemei jim gredo najbolj v slast — Angleži so padli v ceni, ker so medli. —

ZALOGA POHIŠTVA**Rafaela Italia**

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni **portlandski cement in hidravlično apno** (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri **Marinu Lukša na Proseku.**

☞ **Cene ugodne.** ☜

Bruni nova tobakarne ulica S. Martiri št. 12, prodaja znamke, koleke in pisarsko pripravo; dobi se tudi list „BRIVEC“.

Slovenska šivilja

priporoča se cenj. slovenskem gospicam. ☞ **Točna postrežba, nizke cene.** ☜

Ulica Commerciale 12 II. nad.

K r č m a

Trst ulica S. Marco štey. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj: se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** z al. ž. kapitala. *Asikuracije so znašale:* Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonijalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, mlom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisanege. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna☞ **pohištva vsake vrste**

— od —

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. sloplju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cévi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gl. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič,**

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohlštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gl.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gosposka ulica št. 7. - GORICA - Gosposka ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

Novi, velikomestno urejeni atelier

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.